

history Shlichim
שליחים-געשיכטע

- 10 צו פוילוסן דורך א חיזיון ביינאכט: האב נישט קיין מורא, נאר רעד, און שווייג נישט; ווייל איך בין מיט דיר, און קיינער וועט דיך נישט אנרירן, דיר שלעכטס צו טון; מחמת איך האב א גרויס פאלק אין דער דאזיקער שטאט. און ער האט (דארטן) זיך אויפגעהאלטן א יאר מיט זעקס חדשים, לערנענ-דיק צווישן זיי דאס ווארט פון ג-ט.
- 11 ווען אבער גאליאן איז געווען פראקאנסול פון אכאיה, האבן די יידן זיך איינשטימיק אויפגעשטעלט קעגן פוילוסן, און אים געפירט צו דער געריכטס-שטול, און געזאגט: דער דאזיקער מאן רעדט איבער די מענטשן צו דינען ג-ט להיפך דער תורה. און ווי פוילוס האט געוואלט אויפפענען זיין מויל, האט גאליאן געזאגט צו די יידן: אויב עס וואלט טאקע געווען עפעס אן עוולה אדער א ביזע געמיינהייט, יידן, פארשטייט זיך, אז איך וואלט געווען געדולדיק מיט אייך; אויב אבער עס זענען שאלות וועגן ווערטער און נעמען אין דער תורה אייערער, זעט איר אליין דערצו; קיין שופט פון די דאזיקע זאכן וויל איך נישט זיין. און האט זיי פארטריבן פון דער ריכטער-שטול. און אלע האבן געכאפט סאסטענעסן, דעם גבאי פון שול, און אים געשלאגן פאר דער ריכטער-שטול; און גאליאן האט זיך נישט אנגענומען.
- 12 און פארבלייבנדיק נאך דארטן א סך טעג, האט פוילוס זיך געזעגנט מיט די ברודער, און איז אוועקגעפארן מיט דער שיף קיין סיריען, און מיט אים פריסקילא און עקילס; נאכן אפגאלן זיך דעם קאפ אין קענכרעא, ווארום ער האט געהאט געטון א נדר. און זיי זענען געקומען קיין עפעזוס, און ער האט זיי דארטן איבערגעלאזט; אליין